

menhængende udvidelsesproces på en måde, som er ikkediskriminerende og troværdig.« (Forslag til vedtagelse nr. V 30).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Et nederlag kan jo pakkes ind i mange smukke ord. Nu tales der i lange elastiske formuleringer om udvidelsesprocessen osv., men jeg vil sige til hr. Ove Fich, at realiteten er jo, at det står ganske aldeles elendigt til på det topmøde, at det går baglæns, at den danske regering bliver mødt med klar og hårdnakket modstand fra store lande som England og Frankrig.

Jeg vil godt spørge hr. Ove Fich, som nu har fremsat et forslag til vedtagelse på en række partiers vegne: Er der nogen grænser for, hvor mange indrømmelser Socialdemokratiet vil være med til at acceptere at man skal give på det topmøde for at opnå enighed? Er der overhovedet en grænse? Vil man også f.eks. samtidig acceptere euroen, hvor Danmark jo også står med ryggen mod muren i et helt afgørende spørgsmål på topmødet? Er tiden ikke inde til at se i øjnene, at det simpelt hen konsekvent går den forkerte vej i EU, at store lande som f.eks. Frankrig konsekvent stiller krav, der er fuldstændig uspiselige ud fra et dansk synspunkt?

Men jeg vil gerne høre hr. Ove Fichs svar: Er der ingen grænser for, hvad Socialdemokratiet vil underlægge sig i Unionen?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg bemærkede, at hr. Ove Fich lagde meget vægt på, at Amsterdamtraktaten er en forudsætning for udvidelsesprocessen. Det var sådan set forventeligt at han ville sige det.

Jeg har også bemærket, at han lagde stor vægt på den formulering i forslaget til vedtagelse, der taler om en ikkediskriminerende udvidelsesproces. Der er jeg fuldstændig enig, og det er en af årsagerne til, at jeg kan sige, at vi agter at stemme for den vedtagelse, som hr. Ove Fich fremsætter.

Men vil hr. Ove Fich ikke medgive mig, at der ligger lidt af et problem, når udvidelsesprocessen skal være ikkediskriminerende, og Amsterdamtraktaten er diskriminerende i for-

hold til, at den kan fuldendes? Mener han ikke, at det er et problem i forhold til den strategi, hr. Ove Fich selv fremlægger her, at der under Amsterdamtraktaten notorisk kun kan optages fem plus et nye lande? Skal flere lande med, skal man i gang igen med nye traktatforhandlinger, nye besværligheder osv. én ting er, at man kan starte med alle lande på én gang. Noget andet er, hvad man kan færdiggøre, og færdiggørelsesprocessen er i allerhøjeste grad diskriminerende, vil jeg sige til hr. Ove Fich.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I en del af hr. Ove Fichs indlæg beskæftigede han sig netop med udvidelsen af EU i forhold til Amsterdamtraktaten og de institutionelle ændringer, som fremgår af den traktat. Og hr. Ove Fich sagde, at Amsterdamtraktaten var tilrettet til en medlemsskare i EU på 26, og hr. Ove Fich sagde også, at Socialdemokratiet vil have, at der skal gå nogle år – han sagde ikke hvor mange år, men altså nogle år – under de nye regler i Amsterdamtraktaten, inden man foretager nye traktatændringer, altså nye institutionelle ændringer.

Derfor vil jeg spørge hr. Ove Fich, hvordan i alverden hr. Ove Fich forestiller sig at det vil kunne ske med Amsterdamtraktaten. For det er jo fuldstændig rigtigt, som det har været nævnt, at Amsterdamtraktaten netop lægger op til en mindre udvidelse og ikke en stor udvidelse, og at der skal nye institutionelle ændringer til, før der kommer en stor udvidelse. Og det er også blevet bekræftet i spørgetiden for nogle onsdage siden af statsministeren, at sådan forholder det sig.

Så jeg kan slet ikke følge den nye tankegang, som Socialdemokratiet prøver at foranledige folk til at tro på, herunder det indlæg, som vi netop har hørt fra hr. Ove Fich.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Til hr. Keld Albrechtsen, som gav udtryk for sit sædvanlige sortsyn forud for enhver beslutning i EU – som heldigvis altid bliver dementeret af begivenhederne – vil jeg blot sige, at det afgørende for os er, at udvidelsesprocessen omfatter alle 11 lande, og at vi oplever det på den måde, at sættes denne proces rigtigt i gang her i løbet af weekenden, så er målsætningen også klar og resultatet klart, og så ender det før eller siden med, at alle 11 lande er medlemmer af EU.